

ปีศาจ

ภาคแรก เมืองพรหม เขียน

ลึกลับ
ประหลาด
อึ้งไป
Tales
Of
Yokai

นักสัตวบรรณหน้ากระดาษ
ผู้แสวงหาความรู้และภูมิปัญญาบรรณการนักอ่าน

GYDZY

GYPZY

ผี ปีศาจ สัตว์ประหลาดญี่ปุ่น

Tales of Yokai

ภาคผนวก เมืองพรหม: เขียน

ราคา 245 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

ภาคผนวก เมืองพรหม.

ผี ปีศาจ สัตว์ประหลาดญี่ปุ่น = Tales of Yokai.-- กรุงเทพฯ : ยิปซี กรุ๊ป, 2568.

192 หน้า.

1. ผี--ญี่ปุ่น. 2. ตำนาน--ญี่ปุ่น. I. ชื่อเรื่อง.

133.1

ISBN 978-616-301-826-7

© ข้อความในหนังสือเล่มนี้ สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ (ฉบับเพิ่มเติม) พ.ศ. 2558
การคัดลอกส่วนใดๆ ในหนังสือเล่มนี้ไปเผยแพร่ไม่ว่าในรูปแบบใดต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน
ยกเว้นเพื่อการอ้างอิง การวิจารณ์ และประชาสัมพันธ์

บรรณาธิการอำนวยการ	: คราวุดมิ เกนุ้ย
บรรณาธิการบริหาร	: สุรชัย พิงชัยภูมิ
หัวหน้ากองบรรณาธิการ	: ชยพฤกษ์ กองจันทร์
บรรณาธิการเล่ม	: พรหมพิริยะ ฉัตรวิบูลชัย
กองบรรณาธิการ	: คณิตา สุดราม พรณิกา ครโสภา ณัฏฐ์ภัทร์ ศิริพึงเงิน อินญา โฉมชา
พิสูจน์อักษร	: ภัทร จุลศิริกุล
รูปเล่ม	: ธนวันินทร์ เกตุรัตน์
ออกแบบปก	: กิตติณัฏฐ์ ศิริรัตน์
ผู้อำนวยการฝ่ายการตลาด	: นุชนันท์ ทักษิณานันติต
ผู้จัดการฝ่ายการตลาด	: ชิตพล จันสด
ผู้จัดการทั่วไป	: เวชพงษ์ รัตนมาลี
พิมพ์ที่	: บริษัท วิชั่น พีเพรส จำกัด โทร. 0 2147 3175-6
จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย	: บริษัท ยิปซี กรุ๊ป จำกัด เลขที่ 37/145 रामคำแหง 98 แขวง/เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ 10240 โทร. 0 2728 0939 โทรสาร 0 2728 0939 ต่อ 108 www.gypsygroup.net www.facebook.com/gypsygroup.co.ltd LINE ID: @gypzy

สนใจสั่งซื้อหนังสือจำนวนมากเพื่อสนับสนุนทางการศึกษา สำนักพิมพ์ลดราคาพิเศษ ติดต่อ โทร. 0 2728 0939

ผี ปีศาจ สัตว์ประหลาดญี่ปุ่น
TALES OF YOKAI

ภาคแรก เมืองพรหม

คำนำสำนักพิมพ์

จากกาลครั้งนั้น จวบจนกาลครั้งนี้ เรื่องราวของเหล่าอสุรกาย ภูตผี และปีศาจ มิใช่เพียงแค่เรื่องเล่าสยองขวัญอันเลื่อนลอยในความมืดมิด หากแต่เกี่ยวพันยึดโยงวิถีชีวิตมนุษย์ไว้อย่างลึกซึ้ง ทั้งวัฒนธรรมและความเชื่อต่างถูกหล่อหลอม และยังคงโลดแล่นสร้างลึกลับอันน่าพิศวง จนหวาดผวากันมาได้ถึงทุกวันนี้ พลังงานลึกลับอันดำมืดที่เรามองไม่เห็นแต่ไม่ได้แปลว่าไม่มีอยู่นั้น แทบจะกล่าวได้เลยว่ามันมีอยู่ในทุกๆ วัฒนธรรม ซึ่งก็แตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่

ในบรรดาเรื่องเหนือธรรมชาติทั้งหลายแล้ว เรื่องเล่าจากแดนอาทิตย์อุทัยจัดได้ว่าตรงใจคนไทยมาอย่างยาวนาน ไม่ว่าจะเสน่ห์อันน่าขนลุกที่ถูกร้อยเรียงผ่าน Pop Culture ต่างๆ นานา อย่างวรรณกรรม อนิเมะ มังงะ ภาพยนตร์ ภาพศิลปะ หรือแม้กระทั่งสถานที่หลอนๆ ที่กลายเป็นแหล่งดึงดูดนักท่องเที่ยว ทั้งหมดทั้งมวลล้วนแฝงเร้นความสยดสยองจนหัวลุกสร้างผลกระทบต่ออารมณ์ผู้ที่เข้าไปสัมผัสไว้ได้อย่างแนบเนียน

เตรียมใจไว้ให้ดี สำนักพิมพ์ยิปซีจะพาคุณผู้อ่านก้าวลึกเข้าไป
ในโลกที่ทุกหน้ากระดาษจะซุกซ่อนเรื่องลึกลับส่นประสาทเอาไว้ หากไม่
ระวัง สิ่งมีชีวิตลึกลับในหนังสือเล่มนี้อาจจะเข้าจู่โจมก่อดกิดกใจใจของ
คุณ!!! ไม่ว่าจะในรูปแบบเป็นมิตร หรือรูปแบบที่จะทำให้คุณช็อกคาที่
กับ **ผี ปีสัจ สัตว์ประหลาดญี่ปุ่น (Tales Of Yokai)** ที่จะพาไปยัง
มิติที่ซบซ่อนในโลกเร้นลับที่ผสมผสานความสยอง แต่ก็ยังมีความงดงาม
ที่สะท้อนอยู่ในนั้น ผ่านวัฒนธรรม ปรัชญา และจิตวิญญาณของ
ชาวญี่ปุ่น ที่หล่อหลอมความกลัวพื้นฐานของมนุษย์ให้กลายเป็นศิลปะ
และมีประวัติศาสตร์อันเป็นเอกลักษณ์

*ขอให้คุณรอดพ้นจากเงื้อมมือของสิ่งลึกลับที่ซุกซ่อนอยู่รอบตัว
บางที...มันอาจกำลังเฝ้ามองคุณอยู่ในตอนนี้*

สำนักพิมพ์ยิปซี

คำนำผู้เขียน

ประเทศญี่ปุ่นสำหรับทุกคนคืออะไรบ้าง?

บ้างก็อาจจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยว บ้างก็อาจจะเรื่องของอาหาร ศิลปิน ดารา เกม การ์ตูน และงานศิลปะผ่านสื่อต่างๆ ซึ่งเหตุผลสำคัญหนึ่งของความสนใจนั้นๆ เกิดจากความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม ในฐานะที่แต่ละประเทศนั้นผ่านประวัติศาสตร์ความเป็นมาต่างที่นำไปผู้คนเติบโตกันมาอย่างแตกต่าง นั่นก็เพราะเรื่องราวของผู้คนในวัฒนธรรมนั้นๆ ไม่เหมือนกัน

อีกหนึ่งรากของวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่ต่างกับไทยเรา คือความผูกพันกับธรรมชาติและจิตวิญญาณ บนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกสรรพสิ่งล้วนมีวิญญาณสถิตอยู่ ไม่ว่าจะเป็นใบไม้ ก้อนหิน สายลม และภูเขา สะท้อนออกไปบนจินตนาการของผู้คนที่ปรุงแต่งบอกเล่ากันมาตลอดหลายร้อยหลายพันปี ที่เหล่าวิญญาณ อสุรกาย หรือสิ่งมีชีวิตในมโนภาพนั้น กลายมาเป็นสิ่งที่อยู่เคียงคู่กับชีวิตประจำวันของชาวญี่ปุ่นในทุกวัน

นี้ มันได้กลายเป็นหนึ่งในสีสันของประเทศแห่งนี้ พวกเราต่างได้รู้จักชื่อของปีศาจและสัตว์ประหลาดต่างๆ มากมาย ผ่านสื่อหลากหลายรูปแบบในญี่ปุ่นจนกลายเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลายไปทั่วโลก ทั้งนี้ผู้เขียนเองก็มีประสบการณ์ใช้ชีวิตและทำงานในอุตสาหกรรมสื่อบันเทิงญี่ปุ่นมาหลายปี และได้มองเห็นถึงสายใยที่ยึดโยงระหว่างชาวญี่ปุ่นกับเทพนิยายเหล่านี้อยู่เสมอ แม้จะเป็นยุคปัจจุบันแล้วก็ตาม

ในโอกาสนี้ จึงขอรวบรวมเหล่าอสูรกายในจินตนาการนั้นเป็น 13 ประเภทที่มีมนตร์เสน่ห์แตกต่างกันไป อันจะสะท้อนถึงตำนานและเรื่องราวที่ต่างกัน และแฝงการบอกเล่าตัวตนของชาวญี่ปุ่นในแบบที่หลากหลายให้ท่านผู้อ่านได้สนุกสนาน และเรียนรู้แนวคิดของผู้คนชาวญี่ปุ่นไปพร้อมๆ กันครับ

ภาณุมาศ เมืองพรหม
ช่อง “เจปิ้งเจแปน”

สารบัญ

บทที่ 1	นุรารีเฮียง ผู้อาวุธโสของภูตผี และขบวนร้อยอสูรของโยไค	11
บทที่ 2	กัปปะ พรายน้ำที่ผู้คนรู้จักไปทั่วโลก	23
บทที่ 3	โอนิ อสูรกินคน	33
บทที่ 4	ปีศาจแมงมุม ลีจิกุโมะและโจโรกุโมะ	55
บทที่ 5	สตรีจากภูเขายามัมบะและยูกิอนนะ	67
บทที่ 6	นรกในคติญี่ปุ่น จนถึงวานิวโด กงล้อพระจากนรกและปีศาจโครงกระดุกยักษ์	81
บทที่ 7	ทานุกิ สัตว์ป่าเจ้าสำราญ จอมขมังเวท	95

บทที่ 8	จิ้งจอกของเทพและปีศาจจิ้งจอกเก้าหาง	105
บทที่ 9	นุเอะ อสูรลัทธิผสม	125
บทที่ 10	เทนงุ ราชาแห่งภูเขากะทิงฟ้า	135
บทที่ 11	ยามาตะ โนะ โอโรจิ อสรพิษแปดหัว	149
บทที่ 12	ยักษ์ของจริง ยักษ์ภูเขาไดดาระบจิจิ และยักษ์ทะเลอุมิโบสุ	165
บทที่ 13	เงือกญี่ปุ่น อามะบิเอะ ตัวแทนของชีวิตอมตะและความหวัง	177
บรรณานุกรม		190

บทที่ 1

นุรารีเอียง ผู้อาวุโสของภูตผี
และขบวนร้อยอสูรของโยไค

นุราริเอียง ผู้อาวุโสของภูตผี และขบวนร้อยอสูรของโยไค

อันที่จริงแล้ว คำเรียกภูตผีปีศาจญี่ปุ่นนั้นมีจำแนกย่อยมากมาย และหลายๆ คำมีบริบทที่ต่างจากภาษาไทย หรือแม้แต่การจำแนกปีศาจต่างๆ ก็ต่างจากรูปแบบของชาวไทย บางคำที่ชาวญี่ปุ่นใช้ เช่น โอนิ (Oni / 鬼) ชาวไทยมักแปลเป็นยักษ์ ในญี่ปุ่นเองก็ไม่ได้หมายถึงยักษ์ร่างใหญ่ แต่กลับหมายถึงปีศาจมีเขาที่มีขนาดร่างกายหลากหลาย ดังนั้นในบทแรกสุดของหนังสือเล่มนี้ จึงขอยกคำเรียกที่กว้างและพื้นฐานที่สุดก่อน

นั่นคือคำว่า **โยไค (Yokai / 妖怪)**

อักษรภาษาญี่ปุ่นที่ใช้เรียกคำนี้ ประกอบด้วยอักษรจิน (คันจิ) ที่ล้วนสื่อความหมายถึงสิ่งที่แปลกประหลาด ลึกลับ และน่าสงสัย และในทางความหมายของคำจะสื่อถึง ภูต หรือ ปีศาจ อย่างกว้างๆ โดยรวม ซึ่งเกือบทุกหมวดในหนังสือเล่มนี้ ก็จะเป็นตัวอย่างของโยไคที่โดดเด่นนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม ในหมุยโคโน้นก็มีทั้งจำพวกที่เป็นสัตว์ประหลาด หรือสัตว์ป่า และมีความดุร้ายหรือรักสงบที่แตกต่างกันไป บ้างก็ดุคล้าย มนุษย์ หรือบ้างก็ถึงกับระดับมีโครงสร้างทางสังคมกันเลยทีเดียว

ในบทแรกนี้ จึงขอเริ่มต้นด้วยโคโนที่ใกล้ชิดกับมนุษย์ และมีความเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมโบราณของชาวญี่ปุ่นอย่างโดดเด่น นั่นคือ **นุราริเฮียงกับขบวนร้อยยอสุริ** ให้ได้รู้จักกัน

นุราริเฮียงจากภาพวาดไร้เรื่องราว สู่สถานะโยไคผู้อาวุโส

นุราริเฮียงถูกนำเสนอด้วยภาพลักษณะที่ใกล้เคียงมนุษย์มาก กล่าวคือเป็นชายชราที่แต่งกายแบบชาวญี่ปุ่นพื้นบ้าน แต่มีความแปลกประหลาดอยู่ที่ศีรษะช่วงหลังนั้นยืดยาวจนผิดธรรมชาติ บ้างก็นำเสนอด้วยใบหน้ายิ้มแย้มกรุ้มกริมจนดูตลก ไปจนถึงใบหน้าเรียบขริมเข้มงวด

ตามความเชื่อแบบดั้งเดิม นุราริเฮียงปรากฏอยู่ตามภาพเขียนราวศตวรรษที่ 13 จนกระทั่งช่วงศตวรรษที่ 16 เป็นภาพของชายชรารูปร่างแปลกประหลาดที่มีศีรษะยาว และไม่มีอะไรระบุไว้เลยนอกจากชื่อ นุราริเฮียง (Nurarihyon / ぬらりひよん) จนไม่อาจเข้าใจได้ถึงเรื่องราวของภูตประหลาดตนนี้

แต่ในช่วงยุคเดียวกัน ก็มีภาพของนุราริเฮียงที่กำลังลงจากเก้าอี้และเข้าไปในที่มืด ซึ่งกิริยาในลักษณะนี้ ภาษาญี่ปุ่นจะเขียนด้วยคำว่า นุราริน (Nurarin / ぬらりん) จึงเริ่มมีข้อสันนิษฐานว่า ชื่อ นุราริเฮียง อาจจะแผลงมาจากกิริยาในลักษณะนี้

และเมื่อภาพของนุราริเฮียงปรากฏอยู่ในงานศิลปะชุด **ขบวนร้อยยอสุริกายยามวิกาล** (เฮียกกิยะเกียว / 百鬼夜行 / Night

Parade of One Hundred Demons) ก็เริ่มมีการต่อ ยอดเสริม แต่งเรื่องราวของภุมตตนนี้มากขึ้น

จนกระทั่งเข้ามาถึงยุคโชวะ หรือเกือบๆ ร้อยปีที่แล้ว นูราริเฮียง ก็ถูกบอกเล่าเรื่องราวจนเป็นที่จดจำมากขึ้น

กล่าวคือ นูราริเฮียงเปรียบเสมือนผู้อาวุโสที่ได้รับความนับหน้า ถือตา และมักจะวางตัวเสมือนญาติผู้ใหญ่ แวะเวียนไปตามบ้านเรือน ผู้คนที่ถูกชะตาด้วยเกี่ยววามโดยเหล่าองครักษ์ และจะเข้าไปในยาม วิกาลโดยไม่ให้ใครรู้ จากนั้นก็จะจัดเตรียมโต๊ะอาหารในบ้าน และดื่ม กินอย่างเอร็ดอร่อยราวกับเป็นบ้านของตนเอง

ภาพนูราริเฮียง จากงานรวมภาพร้อยอสูร โดยจิตรกรโทริยามะ เซกิเอน (Toriyama Sekien)
ที่มาภาพ <https://mag.japaaan.com/archives/221848/2>

หากผู้คนที่ลี้ภัยจะไปมาภายนอกมองไปในบ้านเข้า ก็จะหลงนึกไปว่าคงเป็นญาติผู้ใหญ่ของบ้านหลังนั้น แต่อย่างไรก็ตาม เรื่องเล่าในลักษณะนี้ก็มีชาวญี่ปุ่นเชื่อกันว่าเป็นภูตที่เป็นภาพแทนญาติอาวุโสะ จึงมักจัดเตรียมโต๊ะสำหรับไว้รอการมาเยือนของนุราริเฮียงในฐานะ เจ้าบ้านด้วยความเคารพนับถือด้วยเช่นกัน โดยนุราริเฮียงจะไม่ได้บันดลพรใดๆ แม้แต่สาป หรือทำร้ายผู้คน เขาก็ไม่ทำเช่นกัน

แต่สิ่งที่ถูกบอกเล่าต่อเติมเข้าไปอย่างขบขันก็คือ บางมุขก็มองว่านุราริเฮียงเป็นภูตที่ทำตัวเหมือนหัวขโมย เข้าไปลักอาหารในบ้านคนอื่นกินโดยพลการ จนกลายเป็นเรื่องเล่าว่า บางบ้านพยายามจับตัวนุราริเฮียง แต่ภูตชราตนั้นกลับรีบลื่นจนหลุดมือและหนีหายไป ได้เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับชื่อที่ว่า นุราริ (Nurari / ぬらり) ในแง่ที่หมายถึงความรีบลื่น และเฮียง (Hyon / ひよん) ที่แทนเสียงของวัตถุที่หลุดลอยออกไป

ไปๆ มาๆ กลายเป็นผู้นำของเหล่าโยโค

พอความเป็นภูตที่ดูอาวุโสะ และกึ่งๆ จะถูกมองเป็นผู้อาวุโสะในหมู่โยโคหรือภูตผีทั้งหลายแพร่หลายและเป็นที่รู้จักมากขึ้น ก็เริ่มมีการตั้งสมญาของนุราริเฮียงเป็น **โยโค โนะ โซไดโซ (妖怪の総大将)** หรือ **จอมบัญชาการของเหล่าโยโค**

จากงานเขียนชิ้นหนึ่งที่ระบุคำบรรยายใต้ภาพประกอบไว้ โดยบังเอิญว่า “นุราริเฮียงราชาปีศาจ ได้มาเยี่ยมบ้านหลังนี้ในยามเย็น” อาจจะเป็นจุดเริ่มต้นของการบอกกล่าวกันปากต่อปากถึงสถานะของนุราริเฮียง ที่ไม่ได้เป็นเพียงภูตชายชราธรรมดาๆ แต่ยังมีลำดับชั้นเป็น

ภาพเขียนขบวนร้อยอสูร จากวัดไดโตคุจิ (Daitokuji Temple)
ที่มาภาพ <https://www.ichizawa.co.jp/blog/article/?id=493>

ถึงโยไคระดับสูง และในจุดเริ่มต้นนี้เองที่ฐานะจอมบัญชาการของเหล่าโยไค เริ่มถูกใช้ในงานประพันธ์มากขึ้นเรื่อยๆ

ย้อนกลับไป **ขบวนร้อยอสูรยามวิกาล** มีการกล่าวถึงนุราริเสียงว่าเป็นส่วนหนึ่งในขบวนการนั้น เดิมที่ต้องอธิบายก่อนว่าขบวนร้อยอสูรนี้หมายถึงสิ่งใด

กล่าวคือ ช่วงเวลาราวตีสองถึงตีสาม โบราณญี่ปุ่นจะเรียกว่าเป็นช่วงเวลา **อุชิมิสึโดกิ (Ushi-mitsu-doki / 丑三つ時)** หรือในฝั่งตะวันตกก็มีความเชื่อในทางคล้ายกันที่เรียกว่า *Witching hour* หมายถึง ช่วงเวลาที่ภูตผีปีศาจ อำนาจลึกลับ และพลังด้านมืดจะเข้มข้นที่สุด

ซึ่งสำหรับประเทศญี่ปุ่นเองอาจจะเป็นเคล็ดในการเตือนมิให้เดินทางหรือออกจากที่พักในยามวิกาลเพื่อความปลอดภัย แต่ในรายละเอียดก็คือมีการเติมแต่งจินตนาการว่าช่วงเวลาดังกล่าว ประตुरะหว่างโลกมนุษย์และโลกของภูตผีจะเชื่อมโยงกัน แล้วเหล่าผีร้ายก็จะ

ปรากฏตัวเดินทางร่วมกันเสมือนขบวนพาเหรด สำแดงศักดิ์ถึงความยิ่งใหญ่และน่ากลัวของพวกมัน และมนุษย์คนใดที่ไม่หลบอยู่ในบ้าน แต่กลับออกมาให้พวกภูตผีพบบเห็น ก็จะประสบกับกลางร้ายถึงแก่ชีวิตได้

ทำให้ภาพงานศิลปะที่เกี่ยวกับขบวนร้อยยอสูร มักเต็มไปด้วยภาพของปีศาจมากหน้าหลายตา หลายชนิด เรียงแถวเดินทางกันเป็นจำนวนมาก รายละเอียดก็จะแตกต่างกันไปตามศิลปินแต่ละคน

ทว่า เพราะคติความเชื่อยุคใหม่ๆ ที่เล่าไว้ในข้างต้น ก็เริ่มหันแต่่งให้นุราริเฮียงเป็นผู้นำอาวุโสของเหล่าภูตผี ทำให้งานเขียน หรืองานประพันธ์ในช่วงไม่กี่สิบปีให้หลังมานี้ ขบวนร้อยยอสูรมักจะมีนุราริเฮียงเป็นผู้นำอยู่แถวหน้าสุดเสมอ

และปัจจุบัน ที่บ้านเมืองของผู้คนในสมัยใหม่ แม้ยามวิกาลก็ยังสว่างไสวเต็มไปด้วยแสงสี ส่วนหนึ่งมาจากความเชื่อในขบวนร้อยยอสูร ที่แปรเปลี่ยนจากการเชื่อด้วยความหวาดกลัว กลายเป็นหนึ่งในกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่ผู้คนร่วมเฉลิมฉลองแทน

นุราริเฮียงและขบวนร้อยยอสูรในปัจจุบัน

ในเมืองเกียวโต (เมืองหลวงเก่าของญี่ปุ่น และเป็นเมืองมรดกโลกที่เต็มไปด้วยวัฒนธรรมแบบโบราณ) แทบทุกปีช่วงปลายเดือนตุลาคม ในญี่ปุ่นเองก็มีเทศกาลเฉลิมฉลองรูปแบบฮัลโลวีนเช่นเดียวกับหลายๆ ประเทศทั่วโลก

ฮัลโลวีน คือเทศกาลที่ว่าด้วยภูตผีที่ออกมาสื่อสารในภาพของมนุษย์ ซึ่งก็คล้ายคลึงกับขบวนร้อยยอสูรเช่นกัน ในเมืองเกียวโต จึงมีการจัดกิจกรรม **ขบวนร้อยยอสูร (Night Parade of One Hundred**

ภาพจากงานเทศกาลขบวนร้อยยอสูร (Night Parade of One Hundred Demons Festival) โยโคสตริต ที่เกียวโต

ที่มาภาพ https://www.excite.co.jp/news/article/Kyotopi_890a40617edd7c1d9c5017d83ede7b44345619a6/

Demons festival) ของจริงมาเดินกันในเมือง ด้วยการที่ผู้คนที่จัดกิจกรรมจะแต่งกายด้วยชุดภูตผีหลากหลายรูปแบบออกมาเดินขบวนกันกลางเมือง โดยอ้างอิงจากความเชื่อขบวนร้อยยอสูร ทำให้เป็นที่สนใจและแพร่หลายมากมาย แม้แต่กับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

นอกเหนือจากกิจกรรมที่จัดขึ้นจริง ลือบันเทิงในญี่ปุ่น ก็มีหนังสือการ์ตูนและแอนิเมชันเรื่อง **นุระหลานจอมภูต (ชื่อญี่ปุ่น: นุราริเฮียง โนะ มาโกะ / ぬらりひよんの孫)** ที่หยิบเอาแนวคิดของนุราริเฮียงที่เป็นผู้นำของภูตผีกับขบวนร้อยยอสูร มาบอกเล่าเป็นเรื่องราวแนวว่า นุราริเฮียงนั้นจะต้องมีการสืบทอดแต่ละรุ่น และแต่ละรุ่นนั้นจะต้องคอยควบคุมดูแลให้ภูตผีต่างๆ อยู่ในระบบระเบียบที่ถูกกำหนดขึ้น และในเรื่องก็จะกล่าวถึงภูตผีอันตรายหลายๆ ตนที่ไม่ยอม